

[Villy Christensen.]

Nu har jeg selv en meget nær tilknytning til arbejdspladserne og kender til de problemer, vi har med hensyn til sikkerheden især inden for byggesektoren. Problemerne er store, for der går mange kategorier af håndværkere og arbejdere på en arbejdsplads, men det er meget få arbejdspladser, der findes en sikkerhedsrepræsentant på, skønt der måske kan være op til over et halvt hundrede mennesker på samme arbejdsplads. Der er måske 2, 3, 4, 5 forskellige personer for hver arbejdsgiver, og derfor er det vanskeligt, betydelig vanskeligere end på en stor virksomhed, at få valgt en sikkerhedsrepræsentant. Man kan forestille sig, hvis en arbejder siger til en murer, at han skal have bragt stilladset bedre i orden eller sat et rækværk op, hvilket svar den arbejder vil få, hvis han ikke er en sikkerhedsrepræsentant eller har en beskyttelse som en sikkerhedsrepræsentant. Det er også bevisligt, at procentvis sker de fleste ulykker inden for byggesektoren, og der er en naturlig forklaring på det, for vi arbejder på akkord inden for byggesektoren, og vi er alle sammen kørt så hårdt op gennem afbetalinger, at vi skal tjene så meget som muligt. Vi tænker som sagt kun på pengene og ikke så meget på sikkerheden. Og vi tænker ikke altid så meget på dem, som kommer efter os, når vi har gjort et stykke arbejde. Skal vi nu bruge et bræt og der ligger et i nærheden — måske dækker det over et hul, men det er sgu nemmere lige at tage det bræt — hvem tænker så på at dække hullet?

Derfor mener jeg, vi skal have gjort noget særligt inden for byggesektoren. Vi skal have en større beskyttelse. Jeg ved selv oppe i min kreds, hvor jeg står i Byggefagenes Sammenslutning, at vi bruger at tage afdelingsformænd fra de forskellige fag med ud på arbejdspladserne sammen med en pressefotograf og tage billeder af de mest grelle tilfælde, og der findes mange grelle tilfælde ude på arbejdspladserne. Mange af dem er i virkelig sørgelig forfatning.

Vi har som sagt stillet nogle ændringsforslag. Den gældende lov siger, at hvis en arbejdsleder opdager en fejl ved en maskine eller noget, der gør arbejdet farligt for arbejderne, da skal han gøre sin arbejdsgiver opmærksom på denne fejl; men der står ikke noget om, at han skal gøre arbejderne op-

mærksom på det eller arbejderne sikkerhedsrepræsentant, og det ønsker vi indføjet i loven. Vi tør ikke vente.

Noget andet er, at vi har ca. 1.500 maskintilsynsfolk i dag, som kommer ud og ser til de små virksomheder, ser; om alt er i forskriftsmæssig orden ved de forskellige maskiner. De 1.500 mand falder nu væk og bliver afløst af 20 fabrikinspektører og 7 kontordamer. Ja men det siger da sig selv, at de ikke kan dække det store område ind. Derfor har vi foreslået, at hvor der findes 5 arbejdere og derover, skal der vælges en sikkerhedsrepræsentant i stedet for som nu, hvor der er 10 arbejdere og derover. Derved vil mange små smedeværksteder, maskinværksteder, mekanikerværksteder og snedkerier blive dækket ind. Det er nødvendigt, for hvilken arbejder tør gå hen og sige til sin mester, at nu er det galt med den og den maskine? Han gør det måske i al venskabelighed, men han tør ikke sætte hårdt imod hårdt, for så risikerer han at blive fyret. Det lyder måske lidt hårdt, men det er altså en kendsgerning ude på det private arbejdsmarked, at sådan ligger landet. Vi vil også gerne have, at der bliver foretaget inspektioner langt hyppigere, end det sker i dag. Før at sige det rent ud: jeg har aldrig set inspektion på en arbejdsplads, og nu har jeg dog gået på arbejdspladser inden for byggesektoren i 7-8 år. Hvor tit det sker, ved jeg ikke, men jeg har som sagt aldrig selv overværet det. Vi vil gerne have, at der på mange halvfarlige arbejdspladser bliver foretaget regelmæssige inspektioner, men jeg er klar over, det ikke kan gøres med de 20 mand ekstra, der bliver ansat. Det har været sløjt, og det bliver betydelig sløjere efter dette, det må vi være klar over. Derfor vil jeg anbefale vores ændringsforslag til vedtagelse i det høje ting.

Kjær Rasmussen: De ændringsforslag, som er stillet af SF og af DK, er i god overensstemmelse med de tanker, vi fremførte under første behandling af lovforslaget, og vi er derfor i stand til at stemme for de to partiers ændringsforslag.

Derudover siger det jo en hel del om situationen i det privatkapitalistiske Danmark og dets folketing, at sådanne helt selvfolgelige forslag bliver fremsat af mindretal og derfor ikke vedtaget. De såkaldte ansvarlige